

Dinsdag - 'Gevangen en gebonden'

Lezen: Mattheüs 14:1-12

Mattheüs 14:3

Want Herodes had Johannes gevangen genomen, en hem gebonden, en in den kerker gezet, om Herodias' wil, de huisvrouw van Filippus, zijn broeder.

Johannes is door Herodes gevangen, gebonden en gedood! Op het moment van ons Bijbelgedeelte leeft Johannes niet meer. Hij is op bevel van diezelfde koning onthoofd. Hiermee gaf hij gehoor aan het verlangen van Herodias en haar dochter. Wat is er allemaal gebeurd? Johannes was de verkondiger van het komende Koninkrijk, de voorloper van de Heere Jezus. Niet Herodes, maar Jezus was de ware koning van de Joden. Hij alleen is dé geboren Koning der Joden. Johannes was in zijn verkondiging scherp en ontdekkend. Zo ook bij Herodes en Herodias. De laatste was de vrouw van zijn eigen broer. Maar dat deerde Herodes niet. Hij had zijn zinnen gezet op zijn schoonzus en zo gebeurde het ook. Deze scherpe verkondiging werd Johannes niet in dank afgenomen en het betekende zijn gevangen en gebonden zijn en uiteindelijk zijn dood. Hiermee geeft Mattheüs ons iets wezenlijks mee voor de Kerk van Christus vandaag. Het is nu niet anders. Wie het Woord na spreekt zal van vervolging weten. Maar is daarmee alles gezegd? Het antwoord is nee! Bijzonder is het om te zien dat het juist Herodes zelf is die ons onderwijzende woorden aanreikt. Zodra hij van Jezus hoort, stelt hij dat dit Johannes moet zijn, opgewekt uit de doden. Wij weten al dat dit niet het geval is. Het gerucht betreft niet Johannes, maar Jezus, de Levende. Maar laat dat een troost zijn voor Gods Kerk die gevangen en gebonden is. De verdrukking is er één van tien dagen. De opwekking wacht. De kroon zál ontvangen worden.

Zingen: Psalm 17:8

Vraag: Is dit vooruitzicht iets om je over te verheugen?

Woensdag - 'Overgeleverd en gevangen'

Lezen: Mattheüs 5:21-26

Mattheüs 5:25

Weest haastelijk welgezind jegens uw wederpartij, terwijl gij nog met hem op den weg zijt; opdat de wederpartij niet misschien u den rechter overlevere, en de rechter u den dienaar overlevere, en gij in de gevangenis geworpen wordt.

Jezus is Zijn onderwijs in dit deel van de Bergrede begonnen met het citeren van één van de geboden 'gij zult niet doden'. Wie doodt is strafbaar voor het gericht. Maar als er nu eens geen sprake is van doodslag, maar van smeulende woede (vers 22)? Misschien heeft het geen moord tot gevolg, maar in je gedachten ...?! Jezus reageert hierop door te zeggen dat we moeten verzoenen. Wie het gedeelte goed gelezen heeft, zal geconstateerd hebben dat Jezus een opmerkelijk voorbeeld gebruikt. Iemand is op weg uit Galilea naar de tempel en als hij dan een offerdier koopt, herinnert hij zich opeens weer wat er mis is gegaan in de verhouding met de ander. Wat nu ...? Naar de tempel ...? Nee, terug ..., een tocht van drie dagen naar Galilea. Eerst verzoenen en dan aanbidden. Het onderwijs is duidelijk: er mag niets zijn tussen mijn buurman en mij, tussen je broer, je zus en jou, als je God gaat aanbidden. Misschien krijg je gelijk, maar het kan ook anders zijn en dat betekent dat je in de gevangenis geworpen wordt. Jezus gebruikt hiervoor het beeld van een gelijkenis. De tegenpartij is onze broeder, de weg is de levensweg en de rechter, dat is God. Daarom moeten wij onszelf haasten om schulden te vereffenen en ons met aanklagers en tegenstanders verzoenen. Want zo zegt Jezus: 'Hebt uw vijanden lief; zegent ze, die u vervloeken; (...) opdat gij moogt kinderen zijn uws Vaders, Die in de hemelen is.'

Zingen: Gebed des Heeren: 6

Overdenken: Is dit een onmogelijke opgave?

Donderdag - 'Vergeven'

Lezen: Mattheüs 18:21-35

Mattheüs 18:30

Doch hij wilde niet, maar ging heen, en wierp hem in de gevangenis, totdat hij de schuld zou betaald hebben.

We lezen vandaag een bekende gelijkenis. Twee dienaren van de koning. Beiden hadden schuld. De eerste bij de koning en de andere bij zijn mede-dienaar. De eerste werd door de koning alle schuld kwijtgescholden.

Waarom sprak Jezus deze gelijkenis uit? Het is een antwoord op de vraag van Petrus over vergeven: als zijn broeder tegen hem zondigt, hoe vaak moet hij dan vergeving schenken. Jezus geeft een duidelijk antwoord: niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zeven. Hij verduidelijkt Zijn boodschap met de genoemde gelijkenis van de twee dienaren.

Vergeven wat is dat? Waar kunnen we dat mee vergelijken? Dit treffende voorbeeld las ik: vergeving kun je beter vergelijken met de lucht in je longen. Er is alleen ruimte de longen opnieuw vol te ademen, als je eerst de lucht die erin zat, hebt uitgeademd. Als je blijft volhouden het voor jezelf te houden en weigert de levenskus te geven die iemand zo hard nodig heeft, ben je niet in staat zelf meer in te nemen en zul je al snel stikken! Verstaan we de boodschap: het is open of dicht? Wie zichzelf afsluit voor vergeving, sluit zichzelf ook af voor Gods liefde en vergeving. Andersom geldt het ook. Een moeilijke les en het grijpt net als de rest van Mattheüs terug op het beeld van een kind. Zijn wij al geworden als een kind?

Zingen: Psalm 79:4

Vraag: Zeventig maal zeven, is vergeven dan een kwestie van tellen?

Vrijdag - 'Gevangen en bezocht'

Lezen: Mattheüs 25:31-46

Mattheüs 25:36

Ik was naakt, en gij hebt Mij gekleed; Ik ben krank geweest, en gij hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis, en gij zijt tot Mij gekomen.

De woorden die Jezus hier spreekt, heeft Hij uitgesproken aan het einde van Zijn leven. We weten dat Hij bij Zijn eerste komt vernederd is tot de dood toe, maar ... zo lezen we in vers 31 dat de Zoon des mensen zal komen in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem. Hij zal dan zitten op de troon van Zijn heerlijkheid. Hij komt dus met koninklijke waardigheid en nadat Hij plaatsgenomen heeft op Zijn troon, zal Hij regeren en oordelen. Daarna geeft Hij aan op grond waarvan Hij oordelen zal! In ons gedeelte is er sprake van schapen en bokken. Tot de schapen zal Hij zeggen dat ze gezegenden van Zijn Vader zijn. Ze zullen het Koninkrijk beërven. Is het je vraag hoe dat kan? Wel, zo zegt Jezus uit hun leven is zichtbaar geworden dat ze ware burgers van het Koninkrijk der hemelen waren. Ze hebben de Koning te eten en te drinken gegeven, ze hebben Hem gehuisvest, ze hebben Hem gekleed, ze hebben naar Hem omgezien toen Hij ziek was en opgezocht toen Hij in de gevangenis was. Samengevat: er was sprake van een liefdevol oog en een luisterend oor.

Dat is concrete verkondiging voor ons. Hoe oordeelt het Woord ons hierin? Hebben wij de Koning van de Kerk gezien in Zijn Koninkrijkskinderen? Drukken wij Zijn voetstappen hierin...?

Zingen: Psalm 68:5

Vraag: Wanneer hebben wij voor het laatst gestalte gegeven aan onze roeping?

Zaterdag - 'De Koning gevangen en weggeleid'

Lezen: Mattheüs 26:47-56

Mattheüs 26:57

Die nu Jezus gevangen hadden, leidden Hem heen tot Kajafas, den hogepriester, alwaar de Schriftgeleerden en ouderlingen vergaderd waren.

Jezus is gevangen genomen. Laat in de avond is Hij gegrepen. Tijd om te slapen. Maar dit kan niet gezegd worden van Kajafas en het Sanhedrin. Ze zijn de hele nacht in touw. Jezus van Nazareth moet de dood sterven en het liefst zo snel mogelijk. Nog even en de grote sabbat breekt aan. Voor die tijd moet Jezus berecht, gekruisigd en gedood zijn.

Het recht wordt hier met voeten getreden. Hij is 'onschuldig ter dood veroordeeld'. Door de rechters van het Joodse volk, het verbondsvolk. Op de plaats van het recht heerst het onrecht (Pred. 3:16). Zo treffen we Jezus aan voor Kajafas, de hogepriester. Verdacht van godslastering! Hij zal belijden de Zoon van de levende God te zijn. Hij is de Christus, de Zoon van God. Na deze belijdenis citeert Hij de bekende woorden uit Daniël 7. Hij is de Mensenzoon, de vervulling van alle oudtestamentische profetieën. Hij is dé Zoon van David, de Priester naar de ordening van Melchizedek. We weten dat Kajafas hierop zijn kleren scheurt. Voor hem is het duidelijk: Jezus heeft God gelasterd. Dan barst alles los. Ze werpen zich als het ware op Hem. Het ontbreekt hen aan de ogen van het geloof.

En toch ... hier staat Israëls Koning, de Zoon van Abraham en de Zoon van David. Hij is de Zoon van de levende God, Die Zijn leven geven zal tot een verzoening van onze zonden. Hij alleen is de Weg, de Waarheid en het Leven.

Zingen: Psalm 45:1

Vraag: Wie is Hij voor mij?

Zondag - 'Een welbekende gevangene'

Lezen: Mattheüs 27:11-25

Mattheüs 27:15-16

En op het feest was de stadhouder gewoon den volke een gevangene los te laten, welken zij wilden. En zij hadden toen een welbekenden gevangene, genaamd Bar-abbas.

Pilatus is ervan overtuigd: Jezus van Nazareth is onschuldig. Tot tweemaal toe laat de stadhouder het horen: Hij is onschuldig. Hij heeft 'in deze Mens geen schuld gevonden, van hetgeen daar gij Hem mede beschuldigt'. Dat is duidelijke taal. Jezus kan losgelaten worden. Maar ... hoe moet Pilatus het doen? Hij weet het. Er is een door hem ingestelde gewoonte, om op het feest een gevangen los te laten, naar keuze van de bevolking. En wat doet Pilatus? Hij stelt Jezus op het tweetal met Bar-abbas, een beruchte, of beroemde *lestes*, rover, zeloot. Waarschijnlijk zit hij vast voor moord. De keuze moet niet moeilijk zijn: ze zullen Jezus laten gaan. Maar ... het volk kiest voor Bar-abbas. Terwijl Pilatus de droom van zijn vrouw hoort, hitsten de overpriesters en de ouderlingen of oudsten het volk op. Bar-abbas, moet losgelaten worden. Zijn naam betekent 'zoon van vader'. Hij staat naast dé Zoon van de Vader. De laatste zal overgegeven worden om gekruisigd te worden. Niet Bar-abbas, maar Jezus van Nazareth, de Zoon van de levende God. De aardse rechter heeft Hem onschuldig verklaard en toch veroordeelt hij Hem. Dat is het grofste onrecht. De hemelse Rechter verklaart hetzelfde: Hij is onschuldig en toch veroordeelt Ik Hem. En dat is het hoogste recht, het recht van de liefde van God.

Zingen: Psalm 85:4

Ter overdenking: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die Mijn woord hoort, en gelooft Hem, Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en komt niet in de verdoemenis, maar is uit den dood overgegaan in het leven.

Maandag - 'De gevangenis ontbonden'

Lezen: Mattheüs 28:1-10

Mattheüs 28:5-6

Maar de engel, antwoordende, zeide tot de vrouwen: Vreest gijlieden niet; want ik weet, dat gij zoekt Jezus, Die gekruisigd was. Hij is hier niet; want Hij is opgestaan, gelijk Hij gezegd heeft. Komt herwaarts, ziet de plaats, waar de Heere gelegen heeft.

Met Mattheüs 28 komt het Evangelie van deze schrijver tot haar climax. Jezus is opgestaan. Hij leeft. Zijn opstanding betekent een heerlijke verkondiging. Jezus was door Zijn Vader gezonden om aan armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen die gebroken zijn van hart en om gevangen te prediken loslating. Hij heeft de gevangenis overwonnen! Nu jaagt de dood geen vrees meer aan, want alles is voldaan. Hij is opgewekt. Hij is opgestaan. Hij rees uit het graf door eigen kracht, want Hij is God bekleed met macht. Opgewekt door Zijn Vader. Hij heeft het offer van Zijn Zoon aanvaard en Zijn Zoon heeft Hij als onze Koning en Hogepriester tot ons gezonden om ons te troosten. Zo diep kan onze gevangenis niet zijn, de ure komt en is nu, dat doden zullen horen de stem van de Zoon van God en die ze horen zullen leven. Dat is ook de boodschap van de engel. De vrouwen zochten het lichaam van een gekruisigde, maar dat zoeken is tevergeefs, want Hij leeft. Deze boodschap gaan we ook mee eindigen. De Kerk weet en zal weten van gevangenissen, overgeleverd, bespot, gehoond, maar laat ze leven uit de Levende. De Kerk mag in verwachting de voetstappen van haar Koning drukken. Laten we aan armen het Evangelie verkondigen en wacht ons dan spot of gevangenis, of de dood, weet één ding: Hij is opgestaan en éénmaal zal Zijn Kerk eeuwig met Hem leven. Zijn Naam zal eeuwig eer ontvangen.

Zingen: Psalm 16:6

Vraag: Nog gebonden of ontbonden, staande in de vrijheid?